

آشنایی با پاره‌ای

از مفاهیم و

اصطلاحات

تجاری و اقتصادی

تحويل کالا در مرز (نام محل تعیین شده در

مرز) / دی. ا. اف. / داف

Delivered at Frontier

(named place of delivery at frontier)/DAF

شرایطی است در قرارداد فروش بین‌المللی که طبق آن فروشنده کالا را در محل تعیین شده در مرز، به خریدار تحويل می‌دهد.

گمرکی، در اختیار خریدار قرار گیرد. اگر در مرزی که می‌توان کالا را تحويل داد چند نقطه گمرکی وجود داشته باشد، طرفین باید یکی از آنها را در قرارداد خود مشخص

توضیحات: براساس شرایط DAF، مسئولیت فروشنده هنگامی خاتمه می‌یابد که کالا در تاریخ یا ظرف مدت مقرر در مرز کشوری که در قرارداد مشخص می‌شود، پیش از مرز

سازند. در غیر این صورت، فروشنده می‌تواند شخصاً نقطه مناسبی را برگزیند که دارای تسهیلات لازم برای انجام تشریفات گمرکی باشد. شرایط مزبور همچنین ایجاب می‌کند که فروشنده مجوز صدور و در صورت لزوم، اجازه‌نامه‌های ترانزیت کالا را اخذ نماید.

فروشنده علاوه بر پرداخت هزینه‌های بسته‌بندی و عملیات بازرسی کالا، قرارداد حمل آن تا محل تحویل تعیین شده در مرز را منعقد و کرایه و سایر مخارج حمل و نقل کالا را تا این محل تقبل می‌کند. وی الزامی به بیمه کردن کالا از جانب خریدار ندارد، مگر اینکه به موجب قرارداد فروش چنین وظیفه‌ای را برعهده گرفته باشد. با توجه به حدود تعهدات و مسئولیتهای فروشنده، قیمت فروش کالا در معاملات مبتنی بر DAF علاوه بر قیمت خود کالا، شامل تمام هزینه‌هایی می‌گردد که تا تحویل کالا در محل تعیین شده در مرز به عمل می‌آید.

فروشنده به منظور تحویل کالا به خریدار باید علاوه بر سیاهه تجاری (فاکتور)، سندی مانند سند متداول حمل و نقل، قبض انبار، رسید بارانداز، برگه تحویل و نظایر آنرا بسته به مورد تهیه کند، به طوری که با ظهورنویسی آن یا به طریقی دیگر، تحویل کالا به خریدار یا به حواله کرد وی در محل تعیین شده در مرز ممکن باشد. به علاوه فروشنده باید چنانچه ضرورت یا عرف ایجاب کند کالا را با رسیدن به محل تحویل تعیین شده در مرز، تخلیه و هزینه‌های مربوط را پرداخت کند. پس از تحویل کالا در مرز، خریدار

هزینه و مسئولیت کلیه جابجایی‌های بعدی کالا و همینطور مخارج ترخیص آن از گمرک کشور مقصد را برعهده می‌گیرد. در صورتیکه توافق دیگری به عمل نیامده باشد، پرداخت قیمت نیز در مقابل تحویل خود کالا انجام می‌پذیرد و بدین ترتیب مالکیت کالا به خریدار منتقل می‌گردد.

اگر جریان حمل و نقل کالا پس از مرز نیز ادامه یابد، فروشنده بنا به درخواست و مسئولیت خریدار سندی برای «حمل و نقل سراسری» کالا تهیه می‌کند که حمل آن از نقطه عزیمت در کشور مبدأ تا مکان مقرر در کشور مقصد را تحت پوشش خود قرار دهد. در چنین حالتی، کرایه حمل کالا تا محل تعیین شده در مرز را فروشنده می‌پردازد و از آن به بعد نیز به صورت پس کرایه یا پیش پرداخت برعهده خریدار خواهد بود. اما در هر حال مسئولیت فروشنده در قبال خطرات متوجه کالا، تنها تا مرز تعیین شده در قرارداد است. یعنی اگر کالا تا زمان تحویل در مرز از میان رفته یا آسیب دیده باشد، فروشنده می‌تواند علیه حمل کننده (متصدی حمل و نقل) اقامه دعوی کند. از این لحظه به بعد خریدار حق اقامه دعوی علیه حمل کننده را خواهد داشت. حال چنانچه بارنامه حمل و نقل سراسری (Through document of transport) حاکی از تحویل سالم کالا به حمل کننده بوده و کالا نیز بدون توقف در مرز به مکان مقرر در مقصد رسیده باشد، در صورت از میان رفتن یا آسیب دیدن کالا کدامیک از طرفین باید علیه حمل کننده

اقامه دعوی کند؟ در اینجا است که مشکل اصلی نمایان می‌شود چون تشخیص این امر که کالا پیش از رسیدن به مرز آسیب دیده یا از میان رفته است یا بعد از آن، عملاً دشوار و گاه ناممکن است. در هر صورت حق اقامه دعوی علیه حمل‌کننده محفوظ می‌باشد، اعم از اینکه دعوی از ناحیه فروشنده مطرح شود یا خریدار.

با توجه به مراتب یادشده، شرایط مورد بحث عملاً برای مواردی مطلوب است که جریان حمل و نقل کالا در مرز قطع گردد و تحویل در مرز صورت گیرد. از همین رو در قراردادهای مبتنی بر DAF، فروشندگان ترجیح می‌دهند جهت حمل کالا به مرز تعیین شده بیشتر از کامیون یا قطار استفاده کنند، زیرا در حمل و نقل کالا با هواپیما یا کشتی، امکان تحویل کالا در محل تعیین شده در مرز جغرافیایی عملاً وجود ندارد. هر چند باید متذکر شد که بر اساس شرایط مورد بحث می‌توان انواع شیوه‌های حمل و نقل را به کار برد.

گاه بازرگانان از عبارت «پرداخت هزینه کالا تا مرز» (Free border/Franco border) به جای «تحویل کالا در مرز» استفاده می‌کنند. طبق قوانین بسیاری از کشورها این عبارت فقط مسئولیت حمل کالا و پرداخت کرایه را برعهده فروشنده می‌گذارد، ولی محل تحویل کالا را، مرز تعیین شده قرار نمی‌دهد. برای اجتناب از هرگونه سوء تفاهمی در این خصوص که کدامیک از طرفین قرارداد

باید مسئولیت خطر از میان رفتن یا آسیب دیدن کالا را پیش از رسیدن به مرز تقبل نماید، ضروری است که عبارت «تحویل کالا در مرز» به کار رود تا فروشنده چنین مسئولیتی را برعهده گیرد و اگر طرفین قصد دارند که وظیفه فروشنده فقط فراهم کردن ترتیبات حمل کالا و پرداخت کرایه باشد، باید از شرایط «پرداخت کرایه کالا تا مقصد» DDP استفاده کنند.

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) با هدف استاندارد کردن اصطلاحات تجاری، مهمترین تعهدات فروشنده و خریدار در قراردادهای مبتنی بر DAF را به شرح زیر برمی‌شمارد:

تعهدات فروشنده:

— تحویل دادن کالای ترخیص شده برای صدور، در مرز تعیین شده (یا محل مقرر در آن مرز)

— تهیه اسنادی که خریدار را قادر سازد کالا را در مرز تحویل گیرد (مانند سند حمل و نقل یا قبض انبار)

تعهدات خریدار:

— تحویل گرفتن کالا در مرز تعیین شده (یا محل مقرر در آن مرز)

— پرداخت مخارج حمل کالا از تحویل به بعد

— اخذ مجوز ورود و در صورت لزوم پرداخت حقوق، مالیات و عوارضی که به کالای وارداتی تعلق می‌گیرد.

در قراردادهای فروش بین‌المللی کالا، طرفین در صورت تمایل می‌توانند با افزودن

واژه «اینکوترمز» (INCOTERMS) به دنبال DAF یا تصریح این مطلب که اینکوترمز ناظر بر قراردادشان خواهد بود، مقررات اتاق بازرگانی بین‌المللی در این خصوص را بر قرارداد خود حاکم گردانند.

خصوصیات شرایط مورد بحث در قراردادهای فروش بین‌المللی، استفاده از آنرا برای تجارت درون قاره‌ای که معمولاً حمل و

نقل کالا از طریق هواپیما یا کشتی انجام نمی‌گیرد، مطلوب می‌گرداند. به همین لحاظ کشورهای اروپایی هم مرز خصوصاً برای وارد کردن میوه‌جات و سبزیجات براساس این شرایط معامله می‌کنند. وجود انبارهای بزرگ و سردخانه‌های مجهز در مرز از عوامل موثر در استفاده از DAF است. البته محدودیت‌های DAF مانع از کاربرد وسیع آن در سطح جهانی است.

